Întâlnire de gradul zero

de Dan Norea

Nava ajunsese la marginea Galaxiei. Mergeau oarecum la întâmplare, fiecare hipersalt îi lăsa într-o zonă din ce în ce mai îndepărtată de traseele comerciale. Decizia de a continua o luase Patronul, impulsionat de ultima Hotărâre a Consiliului Galactic: cel care descoperă o planetă considerată utilă o poate concesiona pe o sută de ani. Planete considerate utile erau cele cu valoare comercială ridicată, iar pentru asta trebuiau să îndeplinească două din trei condiţii: să fie posibile staţii de tranzit dacă se aflau aproape de rutele standard, să fie bogate în zăcăminte de metale rare sau să poată fi colonizate rapid. Ultima variantă presupunea cât mai multe asemănări cu Pământul: gravitaţie, atmosferă, climă, apă, floră şi în măsura posibilului, chiar faună.

Cum părăsiseră demult rutele standard, Patronul era hotărât să caute o planetă care să îndeplinească celelalte condiţii: bogată în zăcăminte dar şi cât mai propice traiului. Găsiseră multe planete care îndeplineau parţial condiţiile, dar niciuna ideală, la fiecare din ele ar fi trebuit timp şi bani pentru terraformare. Ori Patronul era falit. Cu ultimele resurse închiriase o navă second-hand şi plătise un personal redus la minim. Savantul, un fost profesor ieşit la pensie, era singurul care ştia să mânuiască şi să interpreteze rezultatele diverselor aparate. După măsurători se adâncea în calcule complicate şi dădea verdictul: minereuri în procentele următoare…, atmosfera relativ bună, clima necesită o încălzire globală de n grade, gravitaţia uşor scăzută dar tolerabilă…

Pilot era o blondă fără prea multă imaginaţie. Îşi cunoştea meseria la perfecţie, nu intra în panică în momentele dificile dar, mai presus de toate, în alegerea ei contase sexul. Patronul ştia că va fi o călătorie lungă şi îi propusese încă din prima săptămână o partidă. Pilotul acceptase fără ezitare, avea ceva experienţă şi dorea la fel de mult să evite stresul provocat de abstinenţă. Relaţiile sexuale nu afectaseră în nici un fel relaţiile contractuale dintre ei.
Relaţii contractuale… Un avocat tânăr şi competent încheiase cu cei doi contracte beton. Nu era vorba de retribuţia pentru serviciile prestate, în sensul ăsta le dăduse un avans la plecare şi le promisese restul la întoarcere. Era vorba de drepturile asupra planetelor găsite, care îi reveneau în întregime Patronului.

De 24 ore se roteau pe orbită în jurul unei planete. După analize preliminare, speranţele renăscuseră. Gravitaţie, atmosferă, climă, totul te făcea să crezi că eşti pe orbita planetei natale. Mai rămâneau analizele minerale, dar pentru asta trebuiau să coboare la sol.

Aleseră pentru aterizare un platou aflat între două lanţuri muntoase. Coborâră toţi trei din navă şi văzură, surprinşi, că alături se găsea o altă navă. În mod evident nu era una terestră. O trapă se deschise, ieşi un omuleţ de culoare verde smarald care se îndreptă jovial către ei şi începu să turuie. Sau cel puţin asta era impresia pământenilor, deşi sunetele aduceau cu nişte chiţăituri, înţelegeau totul.

- Numele meu este Dan Brown. Deşi mai potrivit ar fi fost Dan Green, se hlizi omuleţul. Vin de pe planeta Kodul, din constelaţia Davinci. Ce coincidenţă, am aterizat exact în aceeaşi secundă. Va fi destul de greu să hotărâm a cui e planeta. Să ştiţi că mie îmi place, nu renunţ de bună voie. Vă propun un concurs, fiecare îi solicită celuilalt îndeplinirea unei dorinţe. Cine ratează primul pleacă. Pentru că eu am propus concursul, vă las pe voi să începeţi.

Omuleţul se opri din turuit şi se uită întrebător la pământeni. Aceştia, nedumeriţi, se uitară unul la altul, apoi toţi trei la omuleţ. Chiţăiturile continuară, de data asta cu adresă precisă, Patronul părea şeful expediţiei.

- Ce te aduce aici, care e dorinţa ta cea mai puternică ?

- Să fiu plin de bani ! exclamă Patronul.

- Se face !

Şi omuleţul, scoţând din buzunare ca un prestidigitator diverse obiecte, începu o serie de operaţii pe care le execută cu precizie şi rapiditate, spre stupefacţia Savantului şi a Pilotului. Cuvântul operaţii nu a fost ales la întâmplare. Mai întâi îi aplică o injecţie de anesteziere, astfel încât Patronul căzu la pământ cu faţa în sus. Apoi îl despică cu un bisturiu, extrase organele interne şi oasele, până rămase pielea ca un balon dezumflat. După care omuleţul scoase din aceleaşi buzunare teancuri de dolari, în bancnote mari şi verzi, pe care le îndesă în piele până când Patronul îşi recăpătă forma iniţială. În final îl cusu cu mare grijă.

- Gata, e plin de bani. Cine urmează ?

Savantul şi Pilotul, încremeniţi, nu scoaseră o vorbă. Omuleţul îşi îndreptă privirile către Savant. Acesta se gândi, plin de panică “E rândul meu, ce mă fac ?” Dar chiţăitul care i se adresă avea un ton amabil.

- Tu ce dorinţă ai ?

Savantul se mai linişti. “Poate e sincer. Dacă îl refuz se supără. Mai bine aleg o dorinţă inofensivă”. Şi puse cu glas tare, cu multe ezitări în voce, una din întrebările care îl frământau în ultima vreme:

- Dacă se poate, numai dacă… Aş vrea să ştiu când voi muri.

- Vrei să-ţi dau răspunsul în valoare absolută, folosind Calendarul Galactic Standard sau în valoare relativă, plecând din acest moment ?

- Relativă, în ani, luni şi zile faţă de azi, răspunse Savantul, uşurat că întrebarea nu îl supărase pe omuleţ.

- Peste trei secunde, rosti omuleţul.

Şi scoase din buzunar o armă laser cu care îl omorâ pe Savant. După care se întoarse spre Pilot.

- N-aveam altă soluţie ca să-i îndeplinesc dorinţa, nu pot prevedea viitorul. Tu ce dorinţă ai ? întrebă, la fel de amabil.
Pilotul care era, să nu uităm, o blondă lipsită de imaginaţie, în loc să fie speriată era mai degrabă furioasă foc. Iar când era furioasă se bâlbâia.

- Auzi, ia du-te la dracu, la dracu, la dracu, la…
Omuleţul îşi schimbă brusc culoarea, din verde smarald deveni verzui spălăcit. Cu alte cuvinte, se îngălbeni. Numele complet al nevestei sale, după căsătorie, era Sandra Cool Brown. Din cauza rezonanţei numelui dar si a caracterului, toată lumea îi spunea Drakula.

- M-ai încuiat. Din cauza Drakulei am fugit în colţul ăsta de galaxie. Dacă îţi îndeplinesc dorinţa câştig concursul, dar nu mai am ce face cu planeta. Prefer să renunţ. Să ştii că de pe orbită i-am făcut toate analizele, munţii din zare sunt plini de diamante.

După care omuleţul verde şi trist se urcă în nava sa şi decolă în trombă.